

טרמפ לשיחרור

אופירה מרגלית (באמצע)

צבא-הגנה לישראל ניצח בקרב שנערך בינו לבין נערת-ישראל אופירה מרגלית. הוא לא הרשה לה לנסוע לתחרות על התואר מיס עולם, והיא לא נסעה.

השבוע הוכח שהנצחון היה נצחון לטוח קצר בלבד, לא הביא בחשבון אפשרות של התקפת-נגד, תוך שימוש בגורם האפתעה. אופירה התחננה, תעוזב את צה"ל, וכךך הוא מפסיד אותה ואת ארבעת חודשי השרות שהיתה עוד חייבת לו.

האסון הצבאי הזה החל להתפתח עוד בזמן שהנצחון היה בשיאו. ביום בו יצאה הגזרה הצבאית, יצאה אופירה המיואשת מהמחנה, כשעיניה אדומות מבכי, עמדה בכביש חיפה-תל-אביב וניסתה לתפוס טרמפ.

במרצדס האפור והאלגנטי, שעצר לה, ישב בעלה לעתיד. תיכף אפשר היה לראות את זה, לפי הגובה של הבחור, החיוך השפוף על פניו, העובדה שהיה מבוגר ממנה ב-10 שנים, השיפוף הצברי שלו, זה שידע לרקוד והמרצדס שלו.

מי שלא מאמין לסימנים כאלה, יכול היה לבוא ביום החמישי למלון סמדר בקיסריה, לראות את חמש מאות המזומנים, את החתן אמנון בן-יהודה, ואת הכלה.

זאת היתה חתונה של ממש.

החתונה הזאת אימללה אומנם את צה"ל, אבל היא הפכה למאור שרת את האם של הנערה. בעוד הבת האחת שלה מתחננת, הגיעה לארץ בתה השניה, פסנתרנית במקצועה, לסידרת הופעות בקונצרטים של קול-ישראל.

היא לא ידעה אפילו על האושר הפתאומי של אחותה. היא נכנסה ישר לחתונה, הכירה שם לראשונה את גיסה החדש, שהוא בעל חברת טרקטורים.

אהבה ראשונה

„סוף-סוף גם האהבה הראשונה שלנו / כל האהבות הראשונות שלנו / לא היו אלא אגדה וקלות ראש“

גם המשורר של השורות האלה, יונתן רטוש, התחנן. עד עתה הוא היה גרוש. אשתו הראשונה ילדה לו שני בנים, האחד משרת כעת בצבא והשני לומד באוניברסיטה, נחשב לגאון במתמטיקה. שני הבנים גרים איתו מאז המאבק הציבורי שניהל על העברתם מהאס אליו.

אשתו החדשה היא בת-דודתו. היא הגיעה לארץ מחו"ל, בלוויית אמה. רטוש הוא קרוב-המשפחה היחידי שלה. הוא מבוגר ממנה ב-38 שנים.

לפני הנשואין הוא עיברת את שמה. היום היא נקראת יוחנה מריוז. כי רטוש אינו רק אחד מגדולי המשוררים העבריים החיים, אלא גם מלך הכנענים, ואין הוא יכול לשאת אשה בעלת שם יהודי כמו יוחנה.

כשנשאלה על נשואיה, אמרה: „הבחורים שאיתם אני יכולה לצאת הם נהגים, פקידים וכו', אני מעדיפה איש מבוגר, משורר.“

יונתן רטוש

בצורה אצילית כיאה למלך. בהתחלה היא הלך שבי אחרי שיערה הערמוני הארוך של נערתי. הוא קרא לה אנטסטיה, היא קראה לו אולי, מלך הביטניקים.

אחר-כך הוא לקח אותה מבית הוריה אל המרתף המלכותי שלו. הוא נעל עליה את השערים, ונתן לה את כל מבוקשה, עד מחצית המלכות. השערים נשארו נעילים עד שהיכו עליהם הגרונים של בני משפחת הנערה.

איוז

המשפחה הצליחה לחדור למרתף, חטפה את אנטסטיה ו-7 החביאה אותה בצה"ל. אבל אפילו צה"ל (ראה לעיני) אינו יכול להילחם כאהבה זכה. אנטסטיה תשתחרר מהצבא ותינשא ב-7 שבוע הבא לנסיון-התלומותיה. לכבוד חתונה ויתר איוז על התואר שלו. הוא פרש ממלכותו, החליף את המרתף בדירה מסודרת, עם ריהוט ושטיחים פרסיים. את השנה הראשונה לנשואיו יבלה הזוג בספרד. בינתיים מסתתר הזוג הצעיר. המשפחה שלה לא תבוא עוד פעם עם גרונים.

שמוליק אינו

מישהו ראה אולי את שמוליק קראוס? אם מישהו יראה את שמוליק קראוס, שיגיד לו לעזור לו לצאת מכל סכך החתונות שלו, והוא נעלם.

היא יפה מאוד. מלובשת בטעם, מדברת

גניבה

תמי יוסיפוב יכולה היתה להיות היום סופרת גדולה, לולא נגבו ממנה את יצירתה הספרותית היחידה שהיתה לה. לציירה זאת קראו הנסיכה. והיא סימלה את הנסיכה של „התקות האבסולוטיות שלא קיימות“ היה מסופר שם על שבעה אנשים, שחיפשו יופי, קאריירה, תשוקה, פירסום, ידירות, אהבה בתולית ואהבה סופית. הם לא מצאו את כל זה.

לפני שנה לקחה אותם תמי לוינה, כדי לפרסם אותם ולהציג אותם בעולם, ובזירה לשם הם נגבו ממנה ברומא, יחד עם הז מזודה שבתוכה עסקו בחיפושי התקות ה- גוססות.

פלורנץ קראוס

תמי נשארה בווינה, בלי מזודה, למזלה, „יודיה היחידה בחיים“, סמל מולכו, נמצא באותה שעה לציודה. הוא עזר לה להתגבר על האבידה, להסתגל לעולם החדש אותו לא הכירה קודם לכן.

אחר כך עשו החיים את שלהם. תמי הפכה להיות דוגמנית מצליחה בווינה, הרוויחה הרבה מאוד כסף, בינובה הרבה מאוד כסף, בילתה סופי-שבוע עם כל מיני חברות גבריות, ערכה ביקור ארוך בספרד, וכתבה שוב את הספר האבוד על התקות האבודות. היא לא שכתה את ספרה הראשון, הקדישה את השני לגנב האכזר.

תמי יוסיפוב

שמוליק קראוס?

אחר כך עשו החיים את שלהם. תמי הפכה להיות דוגמנית מצליחה בווינה, הרוויחה הרבה מאוד כסף, בינובה הרבה מאוד כסף, בילתה סופי-שבוע עם כל מיני חברות גבריות, ערכה ביקור ארוך בספרד, וכתבה שוב את הספר האבוד על התקות האבודות. היא לא שכתה את ספרה הראשון, הקדישה את השני לגנב האכזר.

בתור סופרת יש לה דעות מקוריות על כל מיני בעיות מקוריות. היא חושבת שה- גברים בארץ אינם גברים: „יצאתי עם מאה בחורים ישראלים. הייתי גם נשואה במשך חצי שנה לגבר ישראלי, יוסי אברמוביץ. כל מה שיש להם בראש זה רק כסף. כשהם יוצאים עם בחורה, הם עושים תמיד חישר בים: כמה הם הוציאו על הבחורה ואם זה היה שווה להם.“

„בחוץ-לארץ כל גבר יודע מה זאת אשה. הוא נותן לה פרחים, נשיקה ביד ויחס. שם שום גבר לא ייצא עם אשה כשהוא בלתי לבוש. הגברים של וינה הם אומנם שמני זנים, יש להם לחיים אדומות, אבל הם לבושים טוב. גם אנשי הבורהימה. לי, באופן אישי, לא היתה אף אהבה שם, למרות ש- הכרתי את מכרימייליאן של. הוא גבר לא-רגיל, אינטליגנטי ומוכשר באופן יוצא מן הכלל.“

היא חזרה לארץ לאחר שנה של העדרות, בתוספת 11 ק"ג. היא אינה מתכוונת לשהות כאן זמן רב. היא רוצה לשוב לספרד, אבל מה שהיא באמת היתה רוצה בחיים — קשה

נשואי מלכים

במשך שנים היה איזו בן-עמרם מלך הביטניקים. הוא זכה לתואר הזה בגלל ה- מרתף שלו, שהיה שווה 16 אלף לירות, ובגלל הקיצבה החודשית בת אלף הלירות שקיבל כחלקו בבניינים, במגרשים ובקול-נוע אורדע, שירשה משפחתו מאביו.

בעזרת אלף הלירות הוא מרד בכל ה- מוסכמות של החברה, וממקמקי המרתף בן-שישה-עשר האלף הוא ציפצף על הכל. כשהביטיניק בן הארבעים-וארבע התאהב בנערה בת שמונה-עשרה, הוא עשה את זה

קנאה צודקת

כולם מתחננים, אבל המצב בכל זאת עדיין אינו לאחר יאוש, כי יגאל מוספנוזן (47) נשאר בלתי-נשוי. הוא רק הגיע לארץ, וכבר הוא אינו נשוי. המאשרת היא קתרין לודאג (24), שהגיעה לארץ לפני שלושה שבועות. הוא אינו נישא לה, כי: „כבר נכוויתי מספיק. אם אעשה דברים, אעשה אותם בזהירות. איש מאיתנו אינו מדבר על חתונה. קשה גם להגיד אם מה שקורה בינינו הוא רציני. מה זה רציני? החיים הם רציניים?“

הנערה היא שחקנית. היא הגיעה לארץ ישר מספולטו, שם שיחקה במחזה של ברגמן, שעובד אחר-כך לסרט. היא שיחקה את כל המחזה באיטלקית, למרות שאינה מבינה אף מילה אחת בשפה זאת.

„היא נערה אינטליגנטית ונחמדה“, אומר עליה יגאל, „מעוניינים בה בשביל סרט שלי, תמו. אשת ער. מלבד זה, בעוד שבועיים עומד להגיע הגה מפיק אמריקאי, שיציע לה כנראה הצעה רצינית.“

אומרים עליה שהיא מעריצה אותו ומקנאת לו. בצדק.